

Vec C-435/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

13. júl 2023

Vnútroštátny súd:

Okrážen sad Smol'an

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

12. júl 2023

Žalovaná a odvolateľka:

Glavna direkcija „Granična policija“ kam Ministerstvo na vatrešnite
raboti

Žalobca a odporca:

BO

Predmet konania

Glavna direkcija „Granična policija“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (Ústredné riaditeľstvo hraničnej polície Ministerstva vnútra, Bulharsko) podala na vnútroštátnom súde, Okrážen sád Smoľan (Krajský súd Smoľan, Bulharsko), odvolanie proti rozsudku Rajonen sád Smoľan (Okresný súd Smoľan, Bulharsko) zo 7. marca 2023, ktorým sa vyhovel žalobe podanej BO, policajtom tohto riaditeľstva, vo veci uloženia povinnosti ústrednému riaditeľstvu vyplatiť mu odmenu za nočnú službu, ktorú vykonal.

Predmet a právny základ návrhu

Výklad práva Únie; článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 12 písm. a) a ôsme odôvodnenie smernice 2003/88/ES, ako aj články 20 a 31 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že je s nimi v rozpore vnútroštátna úprava (v tomto prípade článok 187 Zakon za Ministerstvo na vatrešnite raboti [zákon o ministerstve vnútra, Bulharsko]), ktorá tým, že neumožňuje, aby sa kratšie trvanie nočnej služby, ktoré podľa všeobecných predpisov platí pre pracovníkov súkromného sektora, vzťahovalo aj na pracovníkov verejného sektora, ako sú policajti a príslušníci hasičského zboru, ktorí pracujú na zmeny a slúžia v noci (štátni zamestnanci podľa článku 142 ods. 1 bodu 1 tohto zákona), spôsobuje nasledujúce rozdielne zaobchádzanie bez toho, aby toto rozdielne zaobchádzanie súviselo s právne prípustným cieľom, konkrétne:

skupina pracovníkov verejného sektora, ktorá je poverená obzvlášť dôležitými úlohami, ako je udržiavanie verejného poriadku a ochrana obyvateľstva (v tomto prípade policajti a príslušníci hasičského zboru podľa článku 142 ods. 1 bodu 1 zákona o ministerstve vnútra, ktorí pracujú na zmeny a vykonávajú nočnú službu), je znevýhodnená

a) v porovnaní s inou skupinou pracovníkov toho istého verejného sektora, ktorí sú poverení rovnakými úlohami, ako je udržiavanie verejného poriadku a ochrana obyvateľstva, ale v rámci práce na zmeny nevykonávajú nočnú službu (v tomto prípade iní štátni zamestnanci podľa článku 142 ods. 1 bodu 1 zákona o ministerstve vnútra), ale poberajú rovnaké výhody (napr. príplatok za odpracované roky, dlhšia platená dovolenka, skorší odchod do dôchodku, vyššie odstupné pri odchode zo služby) ako policajti a príslušníci hasičského zboru, ktorí v rámci práce na zmeny vykonávajú nočnú službu;

b) ako aj v porovnaní s pracovníkmi súkromného sektora, ktorí pracujú na zmeny a vykonávajú nočnú službu bez toho, aby im boli poskytnuté rovnaké výhody, pretože nie sú poverení rovnakými obzvlášť dôležitými úlohami, ako je udržiavanie verejného poriadku a ochrana obyvateľstva, za ktoré sa celej skupine pracovníkov verejného sektora poskytujú tieto výhody (všetci štátni zamestnanci podľa článku 142 ods. 1 bodu 1 zákona o ministerstve vnútra)?

2. Majú sa článok 12 písm. a) a ôsme odôvodnenie smernice 2003/88/ES, ako aj články 20 a 31 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia uplatneniu záväznej vnútroštátnej judikatúry (ako je v predmetom prípade výkladový rozsudok č. 1 spoločného civilného senátu Värhoven kasacionen sād na Republika Bālgarija [Najvyšší kasačný súd Bulharskej republiky,] z 15. marca 2023 v právnej veci týkajúcej sa výkladu č. 1/2020), keď by toto uplatnenie viedlo k výsledku nezlučiteľnému s právom Únie, a to k rozdielnemu zaobchádzaniu opísanému v prvej prejudiciálnej otázke, pričom rozdiel nie je založený na objektívnom a primeranom kritériu, teda nesúvisí s právne prípustným cieľom a nie je s ním v primeranom vzťahu?

Citované predpisy práva Únie a judikatúra

Charty základných práv Európskej únie, články 20, 31 a 47

Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, odôvodnenie 2, 4, 7, 8 a 10, ako aj článok 12 písm. a)

Rozsudky Súdneho dvora z 24. februára 2022, Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ (C-262/20, EU:C:2022:117, ďalej len „rozsudok C-262/20“), zo 4. mája 2023, Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ (Nočná práca) (C-529/21 až C-536/21 a C-732/21 až C-738/21, EU:C:2023:374, ďalej len „rozsudok v spojených veciach C-529/21 až C-536/21 a C-732/21 až C-738/21“), z 5. októbra 2010, Elčinov (C-173/09, EU:C:2010:581), z 8. novembra 2016, Ogňanov (C-554/14, EU:C:2016:835), a z 30. júna 2022, Profi Kredit Bulgaria (Úprava *ex offio* v prípade nekalých podmienok) (C-170/21, EU:C:2022:518), ako aj uznesenie zo 17. januára 2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Vnútroštátne predpisy

Konstitucija na Republika Bālgarija (Ústava Bulharskej republiky), článok 16, článok 48 ods. 5 a článok 116 ods. 1

Kodeks na truda (Zákonník práce, Bulharsko), články 140, 152, 153, 261 a kapitola 15.

Kodeks za socialno osigurjavane (zákon o sociálnom poistení, Bulharsko), článok 69

Zakon za Ministerstvo na vätreshnite raboti (zákon o ministerstve vnútra, Bulharsko; ďalej len „zákon MVR“ alebo „ZMVR“): články 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 atď.

Zakon za sadebnata vlast (zákon o sústave súdov, Bulharsko), články 124 a 130

Zakon za častnata ochranitelna dejnost (zákon o súkromných bezpečnostných spoločnostiach, Bulharsko), články 2 a 50

Naredbi na ministara na vatrešnite raboti za reda i organizacijata i razpredeljaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otčitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, režima na dežurstvo, vremeto za otdih i počivkite na daržavnite služiteli v Ministerstvoto na vatrešnite raboti (vyhlášky ministerstva vnútra o usporiadaní, organizácii a rozdelení služobného času, o zaznamenávaní služobného času, o kompenzácii za službu vykonávanú nad rámec riadneho služobného času, o úprave pohotovostnej služby, o voľnom čase a čase odpočinku štátnych zamestnancov pracujúcich na Ministerstve vnútra) – z rokov 2014, 2015, 2016, 2020 a 2022

Naredba za strukturata i organizacijata na rabotnata zaplata (vyhláška o štruktúre a organizácii odmeny za prácu, Bulharsko) z roku 2007 (ďalej len „vyhláška o SORZ“ alebo „NSORZ“), články 8 a 9 ods. 2

Värhoven kasacionen sad na Republika Bălgarija (Najvyšší kasačný súd Bulharskej republiky; ďalej len „VKS“): výkladový rozsudok č. 1 spoločného civilného senátu z 15. marca 2023 vo veci výkladu č. 1/2020

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 BO je štátnym zamestnancom v zmysle článku 142 ods. 1 bodu 1 ZMVR; je v služobnom pomere na Ústrednom riaditeľstve „Hraničná polícia“ ministerstva vnútra a pracuje ako vedúci policajt na stanici hraničnej polície Zlatograd.
- 2 Svoju službu vykonáva v zmenách, ktoré trvajú vždy dvanásť hodín a účtujú sa za časové obdobia. Za obdobie, ktoré je predmetom sporu, od 11. októbra 2019 do 30. septembra 2022, vykonal nočnú službu v rozsahu 1272 hodín.
- 3 BO tvrdí, že na účely odmeňovania mali byť tieto hodiny nočnej služby prepočítané na hodiny dennej služby vynásobením koeficientom 1,143, ako je to stanovené pre pracovníkov súkromného sektora. Pokiaľ ide o túto otázku, osobitná úprava v zákone o MVR a v jeho vykonávacích vyhláškach po roku 2014 obsahuje medzeru, ktorá mala byť odstránená subsidiárnym uplatnením relevantných ustanovení všeobecného pracovného práva, a to článkom 9 ods. 2 NSORZ. Podľa tohto ustanovenia sa pri sčítaní pracovného času hodiny nočnej

služby prepočítajú na hodiny dennej služby vynásobením koeficientom, ktorý zodpovedá pomeru medzi bežnou dĺžkou dennej služby a dĺžkou nočnej služby.

- 4 BO preto podal žalobu na prvostupňový Rajonen sád Smoľan (Okresný súd Smoľan, Bulharsko) a požadoval predovšetkým to, aby súd uložil Ústrednému riaditeľstvu „Hraničná polícia“ Ministerstva vnútra povinnosť zaplatiť mu 1886,10 bulharského leva (BGN), t. j. nevyplatenú odmenu na nočnú službu, ktorú vykonal v období od 11. októbra 2019 do 30. septembra 2022, vrátane príslušných úrokov.
- 5 Súd prvého stupňa žalobe vyhovel a konštatoval, že na základe právneho vákua v zákone treba subsidiárne uplatniť článok 9 ods. 2 NSORZ, pretože v opačnom prípade by vzniklo rozdielne zaobchádzanie medzi štátnymi zamestnancami ministerstva vnútra, ktorí slúžili v noci a na zmeny, a to tak v porovnaní s inými štátnymi zamestnancami, ako aj v porovnaní so zmluvnými zamestnancami a pracovníkmi súkromného sektora.
- 6 Ústredné riaditeľstvo „Hraničná polícia“ podalo proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátnom súde, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Ústredné riaditeľstvo vo svojom odvolaní uvádza, že v zákone o MVR nechýba žiadna úprava. Neobsahuje žiadny základ pre prepočet nočnej služby na dennú službu, pretože pre dennú službu je stanovené to isté rovnaké trvanie ako pre nočnú službu. Rozdiel medzi *lex specialis* pre ministerstvo vnútra a všeobecným pracovným právom je spôsobený významom vzťahov so spoločnosťou, ktoré sú spojené s vykonávaním špecifických úloh policajtov a príslušníkov hasičského zboru na ministerstve vnútra.
- 8 S ohľadom na túto špecifickú povahu nejde o žiadne diskriminačné zaobchádzanie. Štátni zamestnanci ministerstva vnútra síce pracujú za nevýhodnejších podmienok a sú na nich kladené vyššie požiadavky ako na zmluvných zamestnancov a pracovníkov súkromného sektora, ako aj na iných štátnych zamestnancov, ale je pre nich stanovený rad kompenzačných mechanizmov, dodatočné materiálne stimuly a nemateriálne výhody, ktoré sa neposkytujú ani zamestnancom súkromného sektora či zmluvným zamestnancom vrátane tých na ministerstve vnútra, ani iným štátnym zamestnancom (napr. vyššia mzda a vyššia miera sociálnej ochrany vo forme náhrady za nadčasy, časov odpočinku, dovolenky a iných výhod).
- 9 Ústredné riaditeľstvo vo svojom odvolaní okrem toho uvádza, že tento výklad je celkom v súlade so závermi Súdneho dvora v rozsudku C-262/20.
- 10 BO vo svojej odpovedi na odvolanie naďalej trvá na obvinení z diskriminácie. Výkladový rozsudok VKS, ktorý bol medzičasom vydaný (vo veci výkladu

č. 1/2020) je v rozpore so závermi Súdneho dvora v rozsudku C-262/20. Žiada, aby bol Súdnemu dvoru podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 11 Viac ako tri roky sú na bulharských okresných súdoch ako súdoch prvého stupňa podávané civilné žaloby policajtov a príslušníkov hasičského zboru, ktorí pracujú na zmeny, zamerané na to, aby im príslušné riaditeľstvo ministerstva vnútra vyplatilo mzdový príplatok za vykonanú nočnú službu. Od začiatku roku 2023 do 12. júla 2023 podali účastníci konania na Okrážen sád Smoľan (Krajský súd Smoľan, Bulharsko) už 142 odvolaní proti rozhodnutiam okresných súdov. S ohľadom na hodnotu sporu sú rozhodnutia krajského súdu konečné a nie je možné napadnúť ich kasačnou sťažnosťou na VKS.
- 12 Vo veci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý v podobnej právnej veci podal Rajonen sád Lukovit (Okresný súd Lukovit, Bulharsko) (C-262/20), Súdny dvor rozhodol, že v smernici 2003/88 sa nepožaduje, aby bola prijatá vnútroštátna úprava, v ktorej sa stanoví, že bežné trvanie nočnej služby pre štátnych zamestnancov verejného sektora, ako sú policajti a príslušníci hasičského zboru, je kratšie ako bežné trvanie dennej služby a že články 20 a 31 Charty nebránia tomu, aby bežná dĺžka nočnej služby sedem hodín pre zamestnancov verejného sektora vrátane policajtov a príslušníkov hasičského zboru neplatila, keď je toto rozdielne zaobchádzanie založené na objektívnom a primeranom kritériu, t. j., keď súvisí s cieľom, ktorý je právne prípustný a sledujú ho tieto právne predpisy, a keď je primeraný tomuto cieľu.
- 13 VKS s ohľadom okrem iného na tento rozsudok Súdneho dvora vo vyššie uvedenom výkladovom rozsudku konštatoval, že na odmeňovanie nočnej služby štátnych zamestnancov ministerstva vnútra sa uplatní výlučne osobitný zákon o MVR a právne akty na jeho vykonanie. Zákonodarca vzal pri prijatí tohto zákona do úvahy negatívne dôsledky nočnej služby na štátnych zamestnancov ministerstva vnútra a stanovil príslušné kompenzačné mechanizmy, ako napr. príplatky za odpracované roky, dlhšiu platenú ročnú dovolenku, odstupné pri odchode zo služobného pomeru, výhodnejšiu úpravu odmeny za nadčasy, absenciu povinnosti platiť príspevky na sociálne poistenie, výhodnejšie podmienky pre získanie nárokov na dôchodok a iné podobné výhody.
- 14 Vnútroštátny súd však poukazuje na to, že v skutočnosti neexistuje žiadny kompenzačný mechanizmus, ktorý by bol zavedený práve na to, aby policajti a príslušníci hasičského zboru, ktorí slúžia v noci, boli odškodnení za zrušenie príplatku za nočnú službu, ktorý im bol poskytovaný do roku 2014 na základe predpisov, ktoré pre prepočet nočnej služby na dennú službu stanovovali tú istú metódu, aká je stanovená vo vyhláske SORZ. Všetky kompenzačné mechanizmy, ktoré uvádza VKS, existovali už pred rokom 2014.
- 15 K štátnym zamestnancom, ktorí sú uvedení v článku 142 ods. 1 bode 1 ZMVR, teda policajtom a príslušníkom hasičského zboru, ako je BO, patrí aj veľké

množstvo štátnych zamestnancov, ktorí nepracujú na zmeny a neslúžia v noci. Z informácií ministerstva vnútra v predmetnej veci v skutočnosti vyplýva, že v rokoch 2019, 2020, 2021 a 2022 pracovalo priemerne 65,20 % príslušníkov hasičského zboru a policajtov na zmeny a slúžili v noci a 34,80 % týchto zamestnancov takto nepracovalo. Zároveň možno na základe týchto údajov a analýzy ustanovení zákona konštatovať, že uvedené výhody sa poskytujú všetkým štátnym zamestnancom podľa článku 142 ods. 1 bodu 1 ZMVR, a nie iba tým, ktorí slúžia v noci. Niektoré z týchto výhod využívajú aj štátni zamestnanci, ktorí sú uvedení v článku 142 ods. 1 bode 1 ZMVR, teda štátni zamestnanci ministerstva vnútra, ktorí nie sú policajtmi alebo príslušníkmi hasičského zboru, a niektoré sa dokonca poskytujú všetkým štátnym zamestnancom ministerstva vnútra vrátane tých, ktorí sú zamestnaní na pracovnú zmluvu.

- 16 Z vyššie uvedených dôvodov nemožno opísané výhody označiť ani ako „kompenzačné mechanizmy“ v zmysle výkladového rozsudku VKS, ani ako „iné ochranné opatrenia“ v zmysle bodu 51 rozsudku Súdneho dvora C-262/20. Nie sú totiž adresované osobitne štátnym zamestnancom, ktorí v rámci práce na zmeny slúžia v noci, a neposkytujú sa ani z dôvodu ich nočnej služby a v závislosti od jej trvania, to znamená, že priamo nesúvisia s typom nočnej služby.
- 17 Tieto výhody sa poskytujú jednoznačne vzhľadom na mimoriadny význam činností ministerstva vnútra podľa článku 2 ZMVR – ochranu práv a slobôd občanov, boj proti trestnej činnosti, ochranu národnej bezpečnosti, udržiavanie verejného poriadku a požiarnu ochranu a ochranu obyvateľstva.
- 18 Dôvod, pre ktorý pracovníci zamestnaní v súkromnom sektore nedostávajú uvedené výhody, spočíva v tom, že nie sú poverení vykonávaním činností v mimoriadnom spoločenskom záujme, ako je to opísané v článku 2 ZMVR, a nie v tom, že výhody predstavujú práve kompenzáciu za nočnú službu. Zamestnanci súkromného sektora dostávajú pri výkone nočnej služby odmenu za nočnú službu vypočítanú podľa metodiky vo vyhláske SORZ, t. j. vynásobením hodín nočnej služby na hodiny dennej služby koeficientom 1,143, ako aj príplatok za nočnú službu.
- 19 Súhrnne možno konštatovať, že policajti a príslušníci hasičského zboru, ktorí pracujú na zmeny a slúžia v noci, požívajú výhody, ktoré sa poskytujú aj pracovníkom, ktorí nepracujú na zmeny a nevykonávajú nočnú službu. Tieto výhody im nie sú udelené za ich nočnú službu, ale pre ich špecifickú úlohu strážcov práv a slobôd občanov, ako aj verejného poriadku a bezpečnosti. Policajti a príslušníci hasičského zboru, ako je žalobca v tomto prípade, zároveň nemôžu využívať metodiku podľa vyhlášky SORZ, z ktorej zase profitujú pracovníci súkromného sektora, ktorí však nemajú nárok na výhody podľa zákona o MVR, pretože nie sú poverení osobitnými úlohami podľa tohto zákona.
- 20 V súčasnosti teda neexistuje iná možnosť, ako primerane kompenzovať záťaž spojenú s nočnou službou žalobcu a iných policajtov a príslušníkov hasičského zboru, ktorí ako on pracujú na zmeny a slúžia v noci, ako uplatňovať metodiku

podľa vyhlášky SORZ, ktorá však podľa zákona a výkladového rozsudku VKS nie je prípustná.

- 21 V bode 63 rozsudku v spojených veciach C-529/21 až C-536 a C-732/21 až C-738/21 Súdny dvor rozhodol, že bude prináležať vnútroštátnemu súdu, aby rozhodol, či je prípadné rozdielne zaobchádzanie založené na objektívnom a primeranom kritériu, to znamená, či je v súlade s právne prípustným cieľom sledovaným posudzovanou právnou úpravou a či je primerané tomuto cieľu.
- 22 Na základe overení vykonaných v prejednávanej veci je vnútroštátny súd presvedčený o tom, že absencia výslovnej úpravy o kratšom trvaní nočnej služby v porovnaní s dennou službou v zákone o MVR a v relevantných vyhláškach vrátane vyhlášky z roku 2022, ktorá platí v súčasnosti, je v skutočnosti spôsobená tým, že by sa mali ušetriť značné finančné prostriedky.
- 23 Väčšia časť policajtov a príslušníkov hasičského zboru totiž pracuje na zmeny a slúži v noci (podľa informácií ministerstva priemerne 65,20 % v rokoch 2019, 2020, 2021 a 2022), v rovnakej situácii sa nenachádzajú iba policajti a príslušníci hasičského zboru, ktorí pracujú na zmeny a vykonávajú nočnú službu, ale napr. aj štátni zamestnanci ústredného riaditeľstva „Stráženie“ pri ministerstve spravodlivosti a štátni zamestnanci ústredného riaditeľstva „Zbor väzenskej a justičnej stráže“. Ako je uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rajonen sād Lukovit (Okresný súd Lukovit, Bulharsko) (C-262/20), už správa ministerstva vnútra obsahovala v súvislosti v prijatím vyhlášky z roku 2016 upozornenie na to, že v prípade akceptovania návrhu odborov týkajúceho sa nočnej služby by boli potrebné ďalšie finančné prostriedky, ktoré by sa podľa údajov vypočítaných v júli 2016 pohybovali vo výške 18 324 000 BGN ročne.
- 24 V dôvodovej správe k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o MVR z roku 2020, ktorým sa stanovilo, že bežná dĺžka dennej a nočnej služby policajtov a príslušníkov hasičského zboru je rovnaká, sa uvádza, že účelom tohto je „pri uplatňovaní vytvoriť jednotnosť právnych predpisov“, upraviť nočnú službu a vyplniť právne vákuum v *lex specialis*. Inými slovami, zmena bola vykonaná aj preto, aby reagovala na judikatúru tých vnútroštátnych súdov, ktoré sa domnievajú, že zákon o MVR obsahuje právne vákuum, a preto na rozhodnutie o právnych sporoch, ktoré sa zhodujú s týmto, analogicky uplatňujú vyhlášku SORZ a vyhovujú žalobám.
- 25 Podľa rozsudku Súdneho dvora C-262/20 také dôvody, o. i. ušetrenie finančných prostriedkov, však nemôžu predstavovať argument pre rozdielne zaobchádzanie a vyzerá to tak, že neodrážajú žiadny legitímny účel, ktorý by mohol odôvodniť takéto rozdielne zaobchádzanie.
- 26 V bode 79 rozsudku C-262/20 je uvedené, že vnútroštátny súd je povinný vykladať vnútroštátne právo s čo najväčším možným ohľadom na znenie a účel dotknutého ustanovenia primárneho práva, pričom zohľadní vnútroštátne právo

ako celok a uplatní výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva, s cieľom zaručiť plnú účinnosť tohto ustanovenia a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným týmto ustanovením.

- 27 Ak teda sporné ustanovenie zákona o MVR a relevantné vyhlášky nie je možné uplatniť z dôvodu ich nezlučiteľnosti s právom Únie, vnútroštátny súd by mohol predpokladať, že ide o prípad, ktorý nie je upravený v *lex specialis*, a subsidiárne uplatniť vyhlášku o SORZ, ako požaduje žalobca.
- 28 Vnútroštátny súd sa obáva, že uplatnenie výkladového rozsudku VKS, ktorý je pre tento súd a všetky súdy záväzný a podľa ktorého nemožno vyhlášku o SORZ subsidiárne uplatniť, pretože v zákone o MVR nechýba žiadna úprava, by viedlo k rozdielnemu – nevýhodnému – zaobchádzaniu s policajtmi a príslušníkmi hasičského zboru, ktorí slúžia v noci, v porovnaní s ostatnými policajtmi a príslušníkmi hasičského zboru, ktorí neslúžia v noci, ako aj pracovníkmi súkromného sektora pracujúcimi v noci, bez toho, aby toto rozdielne zaobchádzanie bolo založené na primeranom a objektívnom kritériu, teda právne prípustnom ciele.
- 29 Vo výkladovom rozsudku VKS je rozdielne zaobchádzanie totiž odôvodnené „právnym dôvodom“ v zmysle bodu 74 rozsudku Súdneho dvora C-262/20. VKS sa domnieva, že je „úmyslom zákonodarcu, aby bez ohľadu na dennú dobu, do ktorej spadá pracovný deň, platila jednotná dĺžka pracovného času, a to „8 hodín denne“, či vo dne alebo v noci“, a zákonodarca „[p]ri tvorbe a prijímaní [zákona o MVR] rešpektoval špecifickú povahu služobného pomeru a rovnosť občanov pred zákonom, pričom nepriaznivé účinky nočnej služby štátnych zamestnancov ministerstva vnútra sú kompenzované vhodnými kompenzačnými mechanizmami.“
- 30 V bode 76 rozsudku Súdneho dvora C-262/20 sa však v súvislosti s takým právnym dôvodom konštatuje, že – s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu – „sa však [nezdá], že by takáto argumentácia zodpovedala právne prípustnému cieľu, ktorý by mohol odôvodniť rozdielne zaobchádzanie, o ktoré ide vo veci samej“.
- 31 Podľa názoru vnútroštátneho súdu z doterajších overení nevyplynulo nič, čo by umožňovalo dospieť k inému záveru. Zákonodarca dostatočne nerešpektoval práve špecifickú povahu služobného pomeru a rovnosť občanov pred zákonom, pretože sporné kompenzačné mechanizmy, ako je uvedené vyššie, v skutočnosti priamo nesúvisia s nočnou službou, ktorú vykonávajú štátni zamestnanci ministerstva vnútra pracujúci na zmeny.
- 32 Vnútroštátny súd sa preto domnieva, že by mal Súdnemu dvoru predložiť na prejudiciálne rozhodnutie vyššie uvedené otázky.